

Andersen på. Jeg tror ikke, der er tale om en uenighed mellem Enhedslisten og hr. Kim Andersen. Nej, der må snarere være tale om en uenighed mellem ministeren og hr. Kim Andersen, hvis det er sådan, at hr. Kim Andersen ikke kan bekræfte ministerens svar heroppefra.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Kim Andersen gør sig stor umage for at beskæftige sig med hr. Ole Stavads spørgsmål uden i øvrigt at besvare dem. Derfor synes jeg, jeg gerne vil bede hr. Kim Andersen om at gå lidt længere ind i, hvor det er, hr. Ole Stavad var spidsfindig; om der var noget som helst af det; hr. Ole Stavad sagde heroppefra, som hr. Kim Andersen mener er forkert. Er det forkert, at når det er sådan, at man har den fulde beskatningsret, som man har, så man sådan set godt kan kræve 100 kr. ekstra ind, så skal man tilbagebetale de 100 kr. i kompensation plus den selskabskat, som betales af de penge, altså 143 kr.? Vil hr. Kim Andersen ikke godt bare forholde sig til de konkrete spørgsmål i stedet for at komme med udenomssnak og alle mulige polemiske bemærkninger?

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal love for, at hr. Buksti puster sig op. Jeg citerede rent faktisk i mit svar til hr. Stavad det, som er det essentielle i aftalen omkring dette punkt, og jeg skal gerne gentage det. DUC-selskaberne kan kompenseres for virkningerne af nye love og regler, der specifikt rammer aktiviteter i Nordsøen. Kompensationen skal etableres med henblik på, at den økonomiske balance, som er i aftalen mellem staten og bevillingshaverne, genoprettes, og den kan maksimalt, vil jeg gerne sige til hr. Buksti, den kan *maksimalt* udgøre den nettofordel, staten opnår ved den aftale.

Jeg vil gerne sige til hr. Homann fra SF, som mener, at man kunne have fået en mere retfærdig beskatning – jeg har allerede været inde på det i adskillige besvarelser – at vi ikke mente, det var rigtigt at foretage en ensidig stramning af skattereglerne i en koncession, som løb til 2012, og hvor forudsætningerne var kendte. Det syntes vi ville være et ensidigt indgreb, og det syntes vi ikke ville være udtryk for nogen retfærdighed over for operatørerne, som har påta-

get sig en risiko, endda en meget stor risiko, og som efter vores mening på professionel, dygtig måde lever op til de forventninger, vi som samfund kan have.

Jeg vil også gerne til fru Rosenkrantz-Theil nå at sige, at det jo er fuldstændig rigtigt, at kulbrinterne i Nordsøen tilhører det danske samfund, det er vi ikke uenige om, men de skal jo udvindes, for at de har en værdi, og det kræver risikovillig kapital i milliardklassen. Man skal have teknologi, man skal have en langsigtet investeringshorisont, for at det bliver til værdier, der er noget værd for den enkelte dansker. Sammenligner vi så med, hvad det danske samfund får ud af det i forhold til de lande, der ligger omkring os, ja, så er vi jo med denne her aftale oppe på et meget fint gennemsnit. Fru Rosenkrantz-Theil skal jo huske på, at i modsætning til i Norge var den danske stat ikke risikovillig, da olieeventyret begyndte i Nordsøen for mange, mange år siden.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kunne ikke undlade at bide mærke i det udtryk, som hr. Kim Andersen brugte, at Socialdemokratiet støttede sig til pædagogerne i LO.

Så kunne man jo nok på samme måde spørge: Hvilke pædagoger har regeringen og dermed også Venstre støttet sig til i de her forhandlinger, hvilke eksterne eksperter?

Nu har det været nævnt flere gange, og hr. Kim Andersen har været inde på det gang på gang her og har måttet medgive, at olien sådan set er nationens, det er danskernes. Spørgsmålet er jo så: Hvem skal hive den op? Man kunne måske godt have forestillet sig, at andre operatører end DUC kunne gøre det, og man kunne også godt forestille sig, at det kunne have været gjort under andre betingelser. Men skal man kaste lys over sådan en situation, skal man spørge nogle mennesker. Jeg har fuld respekt for de eksperter, man råder over i vores egen statsforvaltning, men det kunne jo godt være, man skulle have gjort det lidt anderledes og have kigget lidt ud.

Så spørgsmålet er: Burde man ikke, eller har man overhovedet tænkt på at tale med andre? Når man nu her skoser Socialdemokratiet for at støtte sig til det, som hr. Kim Andersen kalder pædagogerne i LO, så kunne det jo godt være, at man inden for regeringspartierne skulle have støttet sig til nogle andre pædagoger.